

DISSERT. I.

DE DEO UNO.

ex. M. Abraham Calovio,
Witt. Magni
Calovii Fil.

Q. I. An detur de DEO notitia naturalis ac-
quisita & insita? A. contra Soc. negantes,

Olim
ex. Andrea
Staphorst.
Hamburg.

§. 1.

STOROD. Instit. Relig. Christ. c. 1. p. 10. daß Antikh,
die Menschen von GOTT oder von der
Gottheit etwas wissen / das haben sie nicht
von Natur / noch auß Betrachtung des
Schöpfers / sondern von hören sagen :
Sintemal sich GOTT von Anfang der
Menschen offenbahret hat. Ita Socinus

in Miscell. resp. ad obj. Cutten. 5. p. 68. Negat, hominem posse
per se vel seipsum vel DEUM ejusque voluntatem cognoscere
& in prælect. Theol. II. C. 4. contrariam assertionem falsitatis
arguit.

§. 2. Lumen gratiæ non tollit naturæ. Θεογνωσία specialis Observatio,
non negat generalem: Aberratio à vero DEO non negat ipsum
DEUM: Neque ubi deest salvifica notitia aut vera Deitatis
applicatio, extirpatus est omnis de DEO sensus. Cognosci
potest DEUS, etiam ille, qui est verus DEUS, etsi non verè,
etsi non salutariter. Sic DEUM novimus ex revelatione, &
in simul ex creatione & naturali ratione. Illic quantum suf-
ficit ad salutem, hic quantum sufficit ad ulteriorem Numinis
investigationem, ut hinc excitati quæramus, quis, & quid sit il-
le DEUS? Quidque à nobis fieri velit & non fieri? Quâ ratio-
ne colendus sit & quæ ejus sit gloria, in qua nobis est glorifican-
dus? Hoc si non omnes advertunt ex eo, quod in creaturis
positum est, sufficit à quibusdam ex se & sua natura adverti po-
tuisse.

A

§. 3.